

τοῦ γέροντος Ἰακώβου· δὲν εἶμαι πλέον Νεδζι ἢ Βοημή.»

VIII

Ἐπὶ 25 μῆνας περιποιεῖτο τὸν γέροντα, καταστάντα ἀδύνατον· τὸν ἡγάπα καὶ τὸν ἔτρεφε διὰ τῆς ἐργασίας της· καὶ ὅταν ὁ γέρων ἐκοιμήθη τὸν ὕπνον τοῦ δικαίου, ἡ Νεδζι ἔλεγε. «Θὰ ἐπανίδω τὴν Βαβηλίαν καὶ θὰ ἀναχωρήσω.»

Ἀλλὰ δὲν ἀνεχώρησεν. Ἡ Βαβηλία ἐπέστρεψεν εἰς τὸ χωρίον πτωχῇ μήτηρ καὶ ἀπωφανισμένη. Ὁ πόλεμος εἶχε καταστρέψει τὸν τόπον ἐνθα ἐφονεύθη ὁ σύζυγός της· ἤδη δὲ ἡ καλύβη τοῦ γέροντος ἦτο τὸ μόνον ἄσυλον, ὅπου τῇ ἀπέμεινεν. Ἐθεσε κλαίονσα τὰ τέσσαρα τέκνα της εἰς τὰς χεῖρας τῆς Νεδζι, καὶ τῇ εἶπε. «Δὲν εἶναι πολὺ δύο μητέρες διὰ τὰ ἀτυχῆ ταῦτα μικρά.» Ἡ Νεδζι ἔσφιγγε τὰ ὄρφανὰ εἰς τὸ στήθος της, καὶ ἤρξατο ἐργαζομένη δι' αὐτά, ὡς ἔλλοτε διὰ τὸν γέροντα Ἰακώβου. Ἡννόησε τί ἐστὶ καθήκον· καθήκον ἐκάστου εἶναι νὰ πράττῃ τὸ καλὸν ὅπως δύναται, ἀδιάφορον ὅσους καὶ ἂν ἦναι ἀνάγκη νὰ καταβάλλῃ κόπους σωματικούς τε καὶ ψυχικούς. Τοῦτο ἠννόησε κατὰ βάρθος καὶ ἐξετέλει Νεδζι ἢ Βοημή.

IX

Δὲν ἐγνώρισε πατέρα, οὔτε μητέρα· καὶ ὁμως ἐξέτελεσε πληρέστατα τὰ καθήκοντα φιλοστόργου θυγατρὸς· δὲν ὑπῆρξε μήτηρ· καὶ ὁμως κατέστη τὸ στήριγμα, καὶ θετὴ, οὕτως εἰπεῖν, μήτηρ τεσσάρων ὀρφανῶν Νεδζι ἢ Βοημή.

X

Καὶ ὅτε τὰ τέκνα τῆς Βαβηλίας κατέστησαν ἄνδρες ἱκανοὶ εἰς ἐργασίαν, καὶ αἱ θυγατέρες εὐτυχεῖς μητέρες καὶ ὅτε αὕτη ἀδυνατίσασα ἔλεγεν: «Οὐδεὶς πλέον ἔχει τὴν ἀνάγκην μου» ἡ προστασία τῶν πτωχῶν ὀρφανῶν ἀνεκούφιζε τὴν θειὰν Νεδζι τὴν Βοημήν.

Πλὴν τέλος, ὡς ὁ τρυφερός κάλυξ, ζωηρός καὶ ἀκμαῖος, ἀνθήσας μαραίνεται καὶ ξηραίνεται, οὕτω καὶ ὁ θάνατος μετέφερεν εἰς τὴν ἀληθῆ ἐλευθερίαν Νεδζι τὴν Βοημήν.

Ἐσπερος.

ΠΟΙΗΣΙΣ

ΜΑΡΚΙΣΙΑ

Βλέπετε τῶν Ὀλυμπίων τὴν σεπτὴν ἐκείνην στήλην καὶ τὸ κιονόκρανόν της τὸ ἐπίχρυσον ἐκεῖνο; Χεῖρα τρέμουνσα τεχνίτου εἰς τὰ φύλλα διακρίνω· αἰσθημα νομίζεις πόνου καθωδήγησε τὴν σμίλιν. Οἶμοι! διατὶ ἐπόνει ὁ τεχνίτης διατὶ;

Ἐκνήθη κόρη δεκάετις ῥόδου ἔχουσα τὸ χρῶμα μέσῳ ῥόδῳ ἐκνήνγει ἄνθος φεύγον χρυσαλλίδα: «ἔδῳ εἶνε, ἐδῳ εἶνε... Ἄ ἐκεῖ ἐκεῖ τὴν εἶδα...» κ' ἤστραπτε τὸ παιδικὸν της ἱλαρὸν ἐκεῖνο ὄμμα. Οἶμοι! τὸ μικρὸν ἡγνός· ποῦ βαδίζει ποῦ πατεῖ.

Εἰς τοῦ Ἰλίου τοῦ τὰς ὄχθας κυνηγοῦσα ἐπλανήθη. Τὴν ἐξήλεσε τὸ κύμα—ἦτο τόσον ἐρασμία! «Ἐγὼν' ἀφανὴς ἐξαίφνης ἡ ξανθὴ ἡ Ναρκισσία» τὴν παρέλαβε τὸ κύμα κ' εἰς τὸν φλοίσβον ἐκοιμήθη, Οἶμοι! σπεύδει ἡ τροφὸς της... τὴν ἀνέσυρε νεκράν.

Ποῦ ἐκείνη; τώρα τάφου ψυχρὸν χῶμα τὴν καλύπτει. Βλέπουσα τ' ἀθύρματά της ἡ τροφὸς της κλαίει ἔτι. καὶ ἐντὸς καλὰ θοῦ ταῦτα εἰς τὸν τάφον ἀποθέτει, ὅπου δρόσου μαργαρίτας ἡ πρῶτα καταρρίπτει. Οἶμοι! κ' ἡ αὐγὴ νομίζεις δακρυλοῦει τὴν μικράν.

Με τὸν κάλαθον ἀκάνθας εἶδ' ἐκεῖ περιπλεχθεῖσας χλωράς· ἔτι ὁ τεχνίτης καὶ τὴν κόρην ἐνθυμήθη· χρόνος ἔρρευσεν—σκεπάζει τὰ ἀθύρματά της λήθη... Ἐλαβεν ἀλγῶν τὴν σμίλιν ὁ τεχνίτης παραστήσας Οἶμοι! τοῦ πτωχοῦ καλὰ θοῦ τὴν εἰκόνα ζωηράν.

ΙΩ. Κ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥΣ.

Σ. Σ. Α. Εὐμενῶς παρεχώρησεν ἡμῖν τὸ ἄνω ποιημάτων ὁ κ. Ι. Κ. Καμπούρογλου. ἀναγνώσας τὸ ἐν τῷ β' φύλλῳ μικρὸν περὶ Κορινθιακοῦ κιονοκράνου ἀρθρίδιον ἡμῶν. Τὸν εὐχαριστοῦμεν πολὺ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἡ ξηρασία ἣτις παρατηρήθη ἀπὸ τῆς 15 περιπύου ἰανουαρίου μέχρι σήμερον, ἐποχὴν, καθ' ἣν συνήθως γίνονται αἱ πλημμυραὶ, δὲν εἶναι πρωτοφανὲς τι. Ἡ κάτωθι στατιστικὴ δεικνύει ἡμῖν πίνακα ὁμοίων χειμῶνων.

Ἐν ἔτει 1472 ἡ γλυκύτης τοῦ χειμῶνος ἐπέτρεψεν εἰς τὰ δένδρα νὰ ἐκφυλλίσωσι πρὸ τοῦ φεβρουαρίου· εἰς δὲ τὰ πτηνὰ νὰ ἐκκολάψωσι τοὺς νεοσσούς των κατὰ τὸν φεβρουάριον.

Κατὰ τὸ 1289 δὲν ἠσθάνθησαν χειμῶνα.

Τῷ 1421 τὰ δένδρα ἤνθησαν κατὰ τὸν φεβρουάριον, αἱ δὲ ἄμπελοι κατὰ τὸν ἀπρίλιον· τὰ κεράσια ὥριμασαν τὸν ἀπρίλιον, καὶ αἱ σταφυλαὶ τὸν μάϊον.

Τῷ 1538 οἱ κῆποι ἤνθησαν κατὰ τὸν ἰανουάριον.

Τῷ 1585 οἱ στάχυες ὥριμασαν πρὸ τοῦ Πάσχα.

Τὰ 1607, 1609, 1613 καὶ 1617 ὑπῆρξαν ἀξιοσημείωτα διὰ τοὺς ἡπιοτάτους χειμῶνάς των.

Οὔτε πάγοι οὔτε χιὼν ἔπρεσαν ἐν Γαλλίᾳ τῷ 1659.

Ἐν Γερμανίᾳ τῷ 1692 δὲν ἀνῆρθεν ἐστία.

Τέλος ἡ γλυκύτης τῶν χειμῶνων τῶν ἐτῶν 1781, 1807 καὶ 1822 ἐθεωρήθη ὡς ἐξαιρεσις ἐν τῇ μετεωρολογίᾳ. Ἐπίσης δὲ καὶ ἡ τοῦ 1866 ἐν Γαλλίᾳ, ὅτε ἐγένετο καὶ ἡ μεγάλη πλημμύρα τοῦ Σηκουάνα.

Λύσις β'. αἰνίγματος.

Ἀθηνᾶ—Ἀθῆναι

Ἐλυσεν αὐτὸ πρῶτος ὁ κ. Ι. Καγκάδης· κατόπιν δὲ οἱ κ. κ. Καραχάλιος, εἰς συνδρομητῆς κατοικῶν ἐν ὁδῷ Λέκκας ἀριθμ. 5, καὶ ἡ κυρία Β. Α. Βαμπᾶ. Πρὸς δὲ ὁ κ. Μακρόπουλος ἐκ Σύρου, ὁ κ. Λωρδόπουλος ἐκ Μεσολογγίου καὶ ὁ κ. Ε. Ἀννίνος ἐκ Κεφαλληνίας.

ΑΙΝΙΓΜΑ Γ'.

Μικρὸν εἶμαι κ' εὐτελές.—Ὁ τ' οὐρανοῦ πλὴν θόλος ἂν λείψω ἀφανίζεται—ὁ ἥλιος σκοτίζεται. Καὶ ἄρδην ἀνατρέπεται, φίλοι, ὁ κόσμος ὅλος.

Τῷ πρώτῳ λύτῃ δωρεῖται ἀντίτυπον τῆς Νέας Ἑλληνίδος.

Πρόδελφῳ β'. Ποῖον τὸ δυσύλλαβον ὄνομα ὅπου καὶ ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν ἀναγινώσκεται τὸ αὐτό;